

§ 113 Musikundervisning anordnad av Svenska kyrkan

LARS-IVAR ERICSON:

Fru ordförande, vänner i Kyrkomötet, åhörare här och på webben! Några reflektioner med anledning av min motion 2010:3 om kyrkans musikundervisning och utskottsbetänkandet.

Hur tar egentligen Svenska kyrkan vara på den potential av vilja, lust och kompetens som finns hos våra många anställda kyrkomusiker när det gäller just musikundervisning? När jag ställer den frågan går mina tankar 30 år tillbaka i tiden. Det är måndag eftermiddag och jag öppnar dörren till församlingshemmet i en skånsk församling. I hallen hänger ytterkläder som tillhör barn och ungdomar från orten och där sitter en man och väntar. Det är en kändis. Det är Jan "Tollarparn" Erikson och jag frågar varför han finns där. Han svarar att han väntar på sin dotter. "Hon är med i kyrkans musikundervisning. Hon lär sig spela piano och snart ska hon få prova på kyrkans orgel." Så fortsätter han att berömma den musikundervisning som dottern och hennes kompisar får. Det blir också så att några av dessa barn och ungdomar väljer att senare i livet utbilda sig till just kyrkomusiker och de tjänstgör ännu i Lunds stift.

Det var en nostalgisk återblick, men hur är det nu? Kyrkomusikerna har i de flesta församlingar inga timmar över för att syssla med musikundervisning. Samtidigt vet vi att allt färre ungdomar söker sig till kyrkomusikerutbildningen. I utskottsbetänkandet redovisas att det pågår ett utvecklingsarbete i Svenska kyrkan för att stimulera rekryteringen av kyrkomusiker. Här nämns orgelpedagogiska nätverk och kyrkomusikaliskt symposium där man särskilt lyfter fram barnens musik. Det är alltsammans bra initiativ, men det som har allra störst betydelse är ändå det som sker på den lokala nivån. I bistra ekonomiska tider är det tyvärr alltför ofta så att just kyrkomusiken blir föremål för besparingsåtgärder. Det är väldigt olyckligt, för musiken i kyrkan är en oerhörd resurs och den måste få kosta.

Min förhoppning är nu att varje församling i det pågående arbetet med församlingsinstruktionen verkligen beaktar musikundervisningen. Vi har då en viktig roll som anställda och som förtroendevalda att verkligen påverka i den riktningen. Vi kan vara enskilda blåslampor på hemmaplan och jag hoppas att min motion har satt tankefrön hos några av åhörarna. Vi kan nog inte återta det som fanns för 30 år sedan, men visst har vi råd att satsa på den generation som ska föra vår stolta, fina kyrkomusikaliska tradition vidare.

Därmed vill jag tacka för svaret och jag har inga yrkanden.

CECILIA BRINCK:

Ordförande, vänner i Kyrkomötet! Jag vill i yttersta korthet, hoppas jag, yrka bifall till utskottets förslag. Jag vill också i det sammanhanget säga att utskottet helt och fullt delar motionärens syn. Det gäller dels oron för rekryteringen till kyrkomusikaliska utbildningen nu och i framtiden och behovet av att den börjar tidigt, dels vikten av att våra kyrkomusiker så tidigt som möjligt deltar för att hjälpa fler unga fram till det yrkesvalet. Som utskottet konstaterar är detta ändå en fråga som måste lösas lokalt när man utformar kyrkomusikernas arbetsbeskrivning. Det är inte ett område där Kyrkostyrelsen eller något annat centralt organ kan utfärda rekommendationer av något slag som sedan måste följas.

Jag tycker dock det är viktigt att påpeka att utskottet helt och fullt delar de synpunkter och intentioner som framförs i motionen, hur viktigt det är att kyrkomusikerrekryteringen börjar tidigt och att utbildningen tar de goda krafter i anspråk som finns i församlingarna.